

ΑΡΧΙΜ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ Γ. ΑΕΡΑΚΗ

ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ
ΔΕΣΜΑΤΙΚΗ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΕΠΙΔΟΞΩΝ
ΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΚΑΙ
ΝΑΤΑΛΙΑΣ

Ἐν ἡ μνήμῃ τελεῖται

τῆ 26 Αὐγούστου

Έργο τῶν ἀγιογράφων Σπυρ. Λυκίσσα καί Γεωργ. Κογοπούλη.

ΑΡΧΙΜ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ Γ. ΑΕΡΑΚΗ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΔΟΣΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΑΛΙΑΣ

Ἔσθ' ἡ μνήμη τελεῖται τῇ κατ' Αὐγούστου

ΑΘΗΝΑΙ 2009

Ἔργα τοῦ ψηφιδογράφου Εὐθύμιου Παλαιῶάννου.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ ἀνά χειρας συμπληρωματικῆ ἁσματικῆ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων ἐνδόξων μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας ἐποιήθη τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ παρακλήσει τῶν τέκνων τῶν ἀειμνήστων Ἀδριανοῦ καὶ Αἰκατερίνης Στρίγκου, ἐκ Κρανιδίου Ἑρμιονίδος, προκειμένου νὰ τιμῶνται εἰς τὸ νεόκτιστον καὶ καλαίσθητον αὐτῶν Παρεκκλήσιον οἱ Ἅγιοι Ἀδριανὸς καὶ Ναταλία καὶ ἐς ἀεὶ νὰ μνημονεύωνται οἱ γονεῖς αὐτῶν.

Οὕτω διὰ τοῦ παρόντος ποιήματος δύνανται οἱ φιλομάρτυρες νὰ τελοῦν τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας πανηγυρικῶς καὶ δι' ἀγρυπνίας.

Οἱ Ἅγιοι Ἀδριανὸς καὶ Ναταλία κατήγοντο ἐκ τῆς πόλεως τῆς Νικομηδείας καὶ ἔζησαν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέως Μαξιμιανοῦ. Κατὰ τοὺς διωγμοὺς τοῦ βασιλέως ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν συνελήφθησαν εἴκοσι τρεῖς πιστοί, οἱ ὅποιοι ἐκρύπτοντο εἰς τὰ σπήλαια καὶ ποικιλοτρόπως ἐβασανίζοντο. Πληροφορηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω μαρτύρων ὁ Ἅγιος Ἀδριανὸς ὅτι πάσχουν διὰ τὸν Χριστὸν καὶ εὐχαρίστως ὑπομένουν μαρτύρια διὰ νὰ ἀξιωθοῦν τῶν τοῦ Παραδείσου ἀγαθῶν, τῇ αἰτήσει αὐτοῦ ἐνεγράφη καὶ οὗτος εἰς τὸν κατάλογον τῶν μαρτύρων ὑπὸ τῶν ταχυγράφων τοῦ βασιλέως. Εὐθὺς συνελήφθη, ἐδέθη δι' ἀλύσεων καὶ ἐφυλακίσθη μετὰ τῶν λοιπῶν μαρτύρων.

Ἡ σύζυγος αὐτοῦ Ναταλία πληροφορηθεῖσα ὅτι ὁ Ἀδριανὸς ἐφυλακίσθη, κατ' ἀρχὴν ἐλυπήθη, διότι ἐνόμισε ὅτι διὰ παράνομον πράξιν εὐρίσκεται εἰς τὴν φυλακὴν, ἐν συνεχείᾳ δὲ μαθοῦσα τὴν ἀλήθειαν, ἐνεδύθη ἐνδύματα λαμπρὰ καὶ ἔσπευσεν εἰς τὴν φυλακὴν συγχαίρουσα τὸν Ἀδριανὸν καὶ καταφιλοῦσα τὰ διὰ τὸν Χριστὸν δεσμά του, καὶ ἅψ' ἑνὸς ἐμακάριζε τὸν διὰ τὴν προθυμίαν καὶ ὁμολογίαν του, ἅψ' ἑτέρου δὲ ἐνίσχυε καὶ ἐστήριζεν αὐτὸν καὶ τοὺς λοιποὺς μάρτυρας εἰς τὴν μαρτυρικὴν ὁμολογίαν των.

Ὅτε ἐπληροφορήθη ὁ Ἅγιος Ἀδριανὸς τὸ προκειμένον τέλος του, λαβῶν ἀπὸ τοὺς φύλακας ἄδειαν μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰ νὰ ἀπο-

χαιρετίση τὴν Ἁγίαν Ναταλίαν. Ἐκεῖνη νομίσασα ὅτι ἀρνηθεὶς τὸν Χριστὸν ἠλευθερώθη, δὲν ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ θρηνωδοῦσα ὠνείδιζε καὶ ἤλεγχεν αὐτὸν ὡς ἀρνησίχριστον. Ὅτε ὁμως κατενόησε τὸν ἀληθῆ λόγον τῆς ἐπισκέψεώς του, ἤνοιξεν εἰς αὐτὸν τὴν θύραν καὶ μετὰ χαρᾶς καὶ θείας εὐφροσύνης κατησπάζετο τὸν μέλλοντα τοῦ Χριστοῦ μάρτυρα. Ἐν συνεχείᾳ συνώδευσε τοῦτον εἰς τὸ βῆμα τοῦ βασιλείως.

Ἄνακριθεὶς ὁ Ἅγιος καὶ εὐθαρσῶς ὁμολογήσας τὸν Χριστόν, ἐδάρη ἀνηλεῶς καὶ ἐξεχύθησαν τὰ σπλάγχνα του. Εἶτα ἐκόπησαν αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες του. Ἡ Ἁγία ἐνίσχυε τοῦτον καὶ ἐβοήθει τοὺς δημίους, προκειμένου ὁ μάρτυς σύζυγός της νὰ ὀλοκληρώσῃ τὸ μαρτύριον καὶ νὰ ἀξιωθῆ τοῦ στεφάνου τῆς θείας δόξης. Τότε ὁ Ἅγιος ἦτο εἴκοσι ὀκτῶ ἐτῶν.

Ἡ Ἁγία Ναταλία συνώδευσε τὰ μαρτυρικὰ λείψανα εἰς τὸν τόπον, ὅπου θὰ ἐκαίοντο. Ἐλαβε δὲ τὴν χεῖρα τοῦ Ἁγίου Ἀδριανοῦ καὶ διὰ τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων του ἤλειψε τὸν ἑαυτὸν της, ὡς νὰ ἦσαν ταῦτα θεῖα ἀρώματα. Τὸ πῦρ δὲν ἠδυνήθη νὰ κατακαύσῃ τὰ τῶν μαρτύρων σώματα, διότι ὁ Κύριος ἔβριψε βροχὴν καὶ ἐσβέσθη ἡ κάμιнос. Εἰς χριστιανός, ὀνόματι Εὐσέβιος, μετέφερε διὰ πλοιαρίου τὰ ἱερὰ λείψανα εἰς τὴν Ἀργυρούπολιν, ἔνθα ἐνεταφίασε ταῦτα. Ἡ Ἁγία Ναταλία μεταβάσα εἰς Ἀργυρούπολιν καὶ προσκυνοῦσα τὰ θεῖα λείψανα, παρέδωκε τὴν ἁγίαν αὐτῆς ψυχὴν εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου καὶ ἐνεταφιάσθη μετὰ τοῦ μάρτυρος συζύγου της Ἁγίου Ἀδριανοῦ.

Εὐγνωμόνως καὶ ταπεινῶς ἐξ ὅλης ψυχῆς εὐχαριστῶ τὸν Θεάνθρωπον Κύριον, διότι κατηξίωσε τὴν ἐλαχιστότητά μου νὰ ἐξυμνήσῃ, διὰ τῶν πενιχρῶν τούτων φελλισμάτων, τοὺς πανενδόξους Ἁγίους μάρτυρας Ἀδριανὸν καὶ Ναταλίαν· γονυκλινῆς δὲ ἐξαιτοῦμαι τὰς πρὸς τὸν Κύριον εὐπροσδέκτους αὐτῶν πρεσβείας, διὰ τε τὴν εὐτέλειάν μου καὶ δι' ὅλους τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῶν, ὅπως καὶ ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν τοῦ θεοῦ ἐλέους καὶ τῆς ποθητῆς καὶ ἀληθοῦς πατρίδος ἡμῶν, τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. AMHN.

Ἐγγραφον τῇ 25ῃ Ἰουλίου 2009

ἐορτῇ τῆς κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Θεοπρομήτορος Ἄννης

Ἄρχιμ. Νικόδημος Γ. Ἀεράκης

Ἱεροκήρυξ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αδριανὸν τὸν γενναῖον ἀνευφημήσωμεν, Χριστοῦ τὸν ἀθλοφόρον, συμμαρτύρων τὸ κλέος, στέφος Ναταλίας, καὶ τῶν πιστῶν, πρωτοτόκων ὁμότιμον, Νικομηδείας τὸν μάρτυρα τὸν σεπτόν, καὶ ἁγίων ἰσοστάσιον.

Αδριανὸν θεοφόρον ἐγκωμιάσωμεν, τὸν ἐν Νικομηδεῖα, ἀριστεύσαντα πάνυ· πίστιν Θεανθρώπου, πανευλαβῶς, τοῖς ἐν σκότει ἐκήρυξε· διὸ ἐτύθη ὡς σφάγιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰσηλθεν εἰς Παράδεισον.

Αδριανὸν ὕμνοις πάντες λαμπρῶς τιμήσωμεν, Νικομηδείας γόνον, Ναταλίας τὴν δόξαν, τῶν ὁμολογούντων, ὑπογραμμόν, καὶ συζύγων ὑπόδειγμα, τὸν πρὸς Χριστὸν νῦν μεσίτην ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς Σιών τὴν περιπόθητον.

Αδριανὸν θεῖον μάρτυρα ἐπαινέσωμεν, ὁμολογίας τύπον, καὶ θυσίας τὸν κόσμον, δῶρον Ναταλίας, πρὸς τὸν Χριστόν, καὶ μαρτύρων τὸ κλείσμα, Νικομηδείας τὸν ἔνδοξον ἀθλητὴν, παραδείσου τὸν οἰκήτορα.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Αεὔτε φιλομάρτυρες πάντες, τὸν πανένδοξον μάρτυρα Ἀδριανόν, ἐν ἐγκωμίων ᾠδαῖς θεοσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, καὶ τὴν τοῦ μαρτυρίου δόξαν ἐπιποθήσας, αὐτο-

προαιρέτως μετὰ παρρησίας τὴν πίστιν αὐτοῦ καθωμολόγησε, καὶ ὡς πανάγιον σφάγιον ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτύθη. Αὐτοῦ τὴν θυσίαν μιμησώμεθα, ἵνα τύχωμεν καὶ ἡμεῖς τῆς αἰωνίου μακαριότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Π ἦν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Α εὔτε Ἀδριανόν, τιμήσωμεν ἐνθέως, ἐν ὕμνοις ἐγκωμίων, τῆς Ναταλίας κλέος, Νικομηδείας μάρτυρα.

Στίχος. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Θ εἶος Ἀδριανός, ὁ σύζυξ Ναταλίας, εἰσῆλθε μετὰ δόξης, εἰς δώματα Κυρίου, ἀξίως ὡς καλλίνικος.

Στίχος. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μ άρτυς Ἀδριανέ, ἰκέτευε ἀπαύστως, Τριάδα τὴν Ἁγίαν, σὺν θείᾳ Ναταλίᾳ, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Τριαδικόν. Ὅμοιον.

Α όξα σοι ὦ Τριάς, τῇ φύσει ἠνωμένη, τοῦ κόσμου μονοκράτορ· ἐλέησον τοὺς πίστει, λατρεύοντάς σοι Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π άναγνε Μαριάμ, τοὺς μάρτυρα τὸν θεῖον, Ἀδριανὸν ἐν ὕμνοις, τιμώντας εὐφροσύνως, περισκεπε καὶ φύλαττε.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν στιχολογοῦμεν τὴν ἀ' στάσιν τοῦ,
Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ς'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θελοῦσιον μάρτυρα, ἀθλητὴν γενναιότατον, ἐν ὤδαϊς καὶ ἄσμασιν,
εὐφημήσωμεν, Ἀδριανὸν τὸν θεσπέσιον· Χριστοῦ γὰρ ἐπόθησε,
τὴν οὐράνιον τρυφήν, ὑπὲρ ἧς ἀπηρνήσατο, τὰ ἐπικήρα, ἐκνικήσας βα-
σάνους καὶ δημίους, ἐνισχύσει Ναταλίας, ὡς χριστομάρτυς πανθαύ-
μαστος.

Τῆς ἀνδρείας τὸ κλείσμα, μαρτυρίας τὸ ἔδρασμα, Ναταλίας ἔνθε-
ον, ἐγκαλλώπισμα, Ἀδριανὸν εὐφημήσωμεν, μαρτύρων ἀντίτυ-
πον, ἀθλητῶν ὑπογραμμὸν, τῆς θυσίας τὸ ἄγαλμα, τὸ ἐξάισιον, καὶ
ζωῆς τῆς ἀλήκτου ὑποφήτην, συμμαρτύρων ἀριστέα, Νικομηδεῖας
ἀγλαίσμα.

Τὸν Χριστὸν ἐπεπόθησας, μαργαρίτην πολύτιμον, καὶ ζωὴν τὴν
κρείττονα, μάρτυς ἔνθεε· Ἀδριανὲ ὄντως ἔσπευσας, ζητῶν τῆς
ἀθλήσεως, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, χάριν ἄφθονον πάντιμε, καὶ τὴν δύνα-
μιν, ἀρνηθεῖς ματαιότητα τοῦ κόσμου, ἐνισχύσει Ναταλίας, ἣ μετὰ σοῦ
συνευφραίνεται.

Δόξα. Ἦχος ἀ'. Τὸ τοῦ Μηναιίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δε-
σπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν

τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἕσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἐχθρας καθελούσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασιλεῖον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

**Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ', 9-14)

Κάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθῆσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1-9)

Καὶ κίμων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς

χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποισμένοι ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15 - ς, 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν **Λιτήν**

Ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Δγάλλου καὶ χόρευε ἡ τῶν Μαρτύρων χορεία, σκίρτα καὶ ὕμνει ὁ τῶν πιστῶν θεοφύλακτος λαός. Σήμερον γὰρ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-

κλησία, καὶ οἱ ἐν οὐρανοῖς πανεύφημοι Μάρτυρες, πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ θεολέκτου ζεύγους, Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, πάντας ἡμᾶς συγκαλοῦσι. Δεῦτε οὖν ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐωχηθῶμεν, καὶ ἐν ἐγκωμίων ᾠδαῖς, ὡς μαρτύρων ἰσοστασίους, αὐτοὺς ἐνθεαστικῶς τιμήσωμεν, αἰτούμενοι τὰς ἐκτενεῖς αὐτῶν πρεσβείας ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Κύριον.

Ἦχος β΄.

Α εὔτε πιστοὶ τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἐπισήμους μάρτυρας, Ἀδριανὸν τὸν κλεινὸν καὶ τὴν σεπτὴν Ναταλίαν, ἐν ἐγκωμίων ἄνθεσι λαμπρῶς καταστέψωμεν. Οὗτοι γὰρ τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἐγκαρδίως ὁμολογήσαντες, καὶ πρὸ τῶν δυσσεβῶν τυράννων εὐθαρσῶς κηρύξαντες, τῇ τῶν μαρτύρων δόξῃ ἐστέφθησαν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Τ οὺς θεοσεβεῖς μάρτυρας, Ἀδριανὸν καὶ Ναταλίαν ἀξιοχρέως ἐν ᾠδαῖς καὶ ἄσμασιν, οἱ πιστοὶ πνευματικῶς ἀνυμνήσωμεν. Οὗτοι γὰρ ὡς τῶν πανενδόξων μαρτύρων μιμηταί, καὶ τῆς αἰωνίου βασιλείας ἐρασταί, τῶν Πρωτοτόκων αὐτῶν ἀδελφῶν σύσκηνοι ἐν οὐρανοῖς γενέσθαι κατηξιώθησαν. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, Κύριε δώρησαι τῷ λαῷ Σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ΄.

Τ ἦν πάνσεπτον μνήμην, τῶν πανευφήμεων ἀθλητῶν Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, ἐν ὕμνοις ἐγκωμίων οἱ φιλέορτοι, ἐνθεαστικῶς εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ τοῦ Λόγου ἐρασταὶ γενόμενοι, τῆς πίστεως ὁμολογηταὶ ἀνεδείχθησαν. Τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ὑπερφυᾶ σάρκωσιν, πρὸς τοῦ βροτείου γένους σωτηρίαν, μετὰ θείου ζήλου διὰ τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν κηρύξαντες, πλήθη ἐσκοτισμένων, πρὸς τὴν εὐσέβειαν προσεῖλκυσαν. Ὡν ταῖς λιταῖς Κύριε σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Α εὔτε φιλεόρτων ὁ σύλλογος, δεῦτε καὶ χορείαν συστήσωμεν, ἐν τῇ ἐνδόξῳ πανηγύρει τῶν θεοφιλῶν μαρτύρων, Ἀδριανοῦ καὶ Νατα-

λίας καὶ ἐνθεαστικῶς αὐτοῖς προσεῖπωμεν· χαίρετε τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης τὰ ὑποδείγματα, καὶ τῆς μαρτυρικῆς ὁμολογίας τὰ ἀκροθίνια· χαίρετε τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσιοι καὶ τοῦ Χριστοῦ οἱ δι' αἵματος πανένδοξοι κήρυκες· χαίρετε τῶν πρωτοτόκων μαρτύρων οἱ συγγενεῖς, καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς συνεορτασταί· χαίρετε οἱ τῆς Ἐκκλησίας στῦλοι, καὶ τῶν ἀθλητῶν τὰ ἐγκαλλωπίσματα· πρεσβεύσατε, ἐκτενῶς δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὰ ἱερὰ ὑμῶν μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρρήγαῖ προστάσιαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶς.

Χαίροις Νικομηδεῖας καρπός, καὶ Ναταλίας θεοτίμητον καύχημα, Ἀδριανὲ θεοφόρε, ὁμολογίας Χριστοῦ, ἀριστεύς, καὶ μάρτυς θεοτίμητος· πιστῶν ὑποτύπωσις, ἀθλητῶν τὸ ὑπόδειγμα, χριστομαρτύρων, θεοδώρητον ἄγαλμα, καὶ τῆς πίστεως, θεοπρόβλητον στήριγμα. Χαίρων εἰς τὰ οὐράνια, εἰσῆλθες σκηνώματα, δόξαν ἁγίων μαρτύρων, καὶ παρῆρσιαν πρὸς Κύριον λαβών, τοῦ πρεσβεύειν, ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων, σὴν θείαν ἄθλησιν.

Στίχος. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις Ἀδριανὲ θαυμαστέ, τῆς Ναταλίας θεοφίλητον κλείσμα, μαρτύρων δόξα καὶ τύπος, ὁμολογούντων κανών, καὶ Χριστὸν φιλούντων τὸ ὑπόδειγμα· τῆς πίστεως πρόβολος, τῶν συζύγων ἀγλαίσμα, τῶν Πρωτοτόκων, ἀφομοίωμα ἐνθεον, καὶ τῆς χάριτος, τρανωτάτη ἀπόδειξις. Χαίρων εἰς τὰ οὐράνια, εἰσῆλθες σκηνώματα, δόξαν ἁγίων μαρτύρων, καὶ παρῆρσιαν πρὸς Κύριον λαβών, τοῦ πρεσβεύειν, ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων, σὴν θείαν ἄθλησιν.

Στίχος. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις ἐν αἰκισμοῖς ἀκλινής, τὴν ἐκκοπὴν καθυπομείνας μελῶν τῶν σῶν, στηρίξει τῆς Ναταλίας, Ἄδριανὲ θαυμαστέ, ἀθλητῶν τὸ κλέος καὶ ὑπόδειγμα· ἐν μάρτυσιν ἐνδοξος, ἐν πιστοῖς θεοπρόβλητος, ὁμολογίας, ἀριστεύς θεοτίμητος, ἐν τῇ πίστει δὲ εὐσταθής καὶ ἀκλόνητος. Πάντες ἐν ἐγκωμίοις τε, καὶ ὕμνοις πανεύφημε, ἄθλους τοὺς σοὺς ἐπαινοῦμεν, καὶ τὰς λιτὰς σου πρὸς Κύριον, αἰτούμεθα πόθω, ἵνα λάβωμεν πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα. Ἦχος α΄. Τὸ τοῦ Μηναίου.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ἀπολυτίκιον. Τὸ τοῦ Μηναίου.
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

Ἐπὶ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλόνητος.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. *Τὴν ὠραιότητα.*

Χριστοῦ τοὺς μάρτυρας, πιστῶν κλείσματα, Ἀδριανὸν κλεινόν, καὶ Ναταλίαν σεπτὴν, ἐν ἐγκωμίοις καὶ ᾠδαῖς, τιμῶμεν θεοδέκτοις· οὗτοι γὰρ ἐκήρυξαν, τὸν Χριστὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ πιστοὺς ἐστήριξαν, ἐν ἀγίῳ φρονήματι· διὸ καὶ θεοφρόνως βοῶμεν· χαῖρε δυὰς ἡγιασμένη.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ ὄν ἀκατάληπτον, καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομητορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ, δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Ἦ οὺς μάρτυρας Χριστοῦ, καὶ κλεινοὺς ὁμοζύγους, πιστοὶ Ἀδριανόν, σὺν σεπτῇ Ναταλία, τιμῶμεν ἄσμασι, καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνομεν, τοὺς δοξάσαντας, τὸν Ἰησοῦν μαρτυρίῳ, καὶ κηρύξαντας, τῆς ἀληθείας τὴν πίστιν, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-

τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν χοροὶ, ὑπερκοσμίων στρατιῶν, καθορῶντες ἐν τῇ γῆ, τῶν Ὁμοζύγων τὴν ζωὴν, καὶ μαρτυρίου τούτων τὸ μεγαλεῖον· πίστιν ἀληθῆ διὰ Πνεύματος, πάλιν θεϊκὴν πρὸς δυσσέβειαν, καὶ ἔκκοπὴν μελῶν ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ τῶν τυράννων ταπεινώσιν· διὸ τὸν Λόγον, ὕμνοις τιμῶσι, σὺν χοροῖς Πρωτοτόκων.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀπάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου.
Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
Στίχος. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον.
Τοῦ Ὁρθρου τῆς κατ' Ὀκτωβρίου. Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων.

**Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον . Ἦχος πλ. β΄.
Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...**

Αεῦτε πιστοὶ τὴν τῶν εὐκλεῶν Ἀγίων, Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, πανσεβάσμιον ἔορτήν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ διὰ Χριστόν, ὁ μὲν Ἀδριανὸς αἰκισμούς, ἐκκοπήν τῶν μελῶν καὶ μαρτύριον γενναίως ὑπέμεινεν, ἡ δὲ σύνευνος αὐτοῦ Ναταλία, λόγοις καὶ ἔργοις αὐτὸν ἐπεστήριξε. Πάντα τὰ τῆς γῆς καταλιπόντες διὰ τὸ ἄκρον ἔφετόν, τὸν Θεάνθρωπον Χριστόν, τὰς οὐρανίους σκηνὰς κατέλαβον, αἰωνίως συγχαίροντες τοῖς ἐν Παραδείσῳ Μάρτυσι καὶ πᾶσι τοῖς Ἀγίοις.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναιῷ.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

**Τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ΄ καὶ δ΄.
Εὐαγγέλιον τῆς Λειτουργίας τῆς κς΄ Ὀκτωβρίου.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.**

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Εμῶμεν ἐν ὕμνοις Ἀδριανόν, σὺν τῇ Ναταλία, παραδείσου τοὺς οἰκιστάς, τῆς Νικομηδείας, λαμπροὺς γόνους καὶ στύλους, καὶ τῆς ὁμολογίας, τὰ ὑποδείγματα.

Χαίροις χριστομάρτυς Ἀδριανέ, σὺν τῇ Ναταλία, τῇ συζύγῳ τῇ θαυμαστῇ, δι' ἧς ἐνισχύθης, Χριστόν ὁμολογήσαι, καὶ τὴν ψυχὴν σου θῆσαι, ὑπὲρ τῆς πίστεως.

Ἔργο τῶν ἀγιογράφων Σπυρ. Λικίτσα καί Γεωργ. Κοτοπούλι.

ΟΜΙΛΙΑ

ΣΤΑ ΘΥΡΑΝΟΙΕΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΩΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΝΑΤΑΛΙΑΣ

ΣΤΙΣ ΛΑΚΚΕΣ-ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ-ΕΡΜΙΟΝΙΔΑΣ

ΣΤΙΣ 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006, ΩΡΑ 10 π.μ.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΣΤΡΙΓΚΟΥ-ΚΑΤΣΙΝΑ

Ηταν ένα τάμα! Που σφράγισε τη ζωή μας μετά τις 29 Αυγούστου 1979. Τότε ο πατέρας άφησε τα εγκόσμια για τον τόπο της ξεκούρασης. Ήρθε αυθόρμητα σαν σκέψη. Για την ευγνωμοσύνη μας για ό,τι έπραξε για εμάς. Η υπόσχεση κράτησε 21 χρόνια μέχρι το 2001.

Στις 13 Φεβρουαρίου 2001 πήρε μορφή και ξεκίνησε η θεμελίωση του Τάματος αυτού, για εμάς μια μεγάλη πράξη, που κράτησε τη σκέψη στην Εικόνα ζωντανή και δημιούργησε πολλά σχέδια. Στην αρχή και η Μάνα μας έζησε αυτό τ' όνειρο του τάματος, έπειτα έφυγε κι αυτή από τη ζωή στις 25 Μαΐου 1990, χωρίς ακόμη να έχουμε αποφασίσει γι' αυτό.

Επιλογή της ομιλούσης ο χώρος αυτός! Ήταν το πιο κατάλληλο σημείο από όλα τα προσφερόμενα μέρη των πατρικών κτημάτων.

Το μικρό αυτό προσκύνημα δημιουργήθηκε σε τόπο αρμονικό, όπου οι φωνές που δημιουργεί ο αέρας μέσα από τα χιλιάδες ελαιόδεντρα και τους μακρινούς πευκώνες, συνθέτει τις καλλίτερες ορχηστρικές και χορωδιακές συνθέσεις, που γίνονται «Δοξολογία» προς τον Πλάστη και έχει το πρόνομιο να ευρίσκεται μακριά από κατοικημένες περιοχές.

Από κάθε γωνιά ξετυλίγεται μια εικόνα ειδυλλιακή-ονειρική με φόντο την Αργολική θάλασσα και στο βάθος τα Μικρονήσια Ψηλή-Πλατειά και πιο μέσα στο μυχό του κόλπου το Ναύπλιον. Το μικρό κτίσμα, όπως βλέπετε, είναι μια λιτή «ΒΑΣΙΛΙΚΗ» που δένει με το τοπίο, χω-

ρίς βαρύγδουπες καμπύλες (Τρούλλους-Κίονες-Κιονόκρανα-στολίσματα κεραμιδιών ποικίλα), που ανταποκρίνεται εξ άλλου στη λιτή ανεπιτήδευτη ζωή αυτών που για τη μνήμη τους χτίστηκε, τούτο το μικρό κατοικητήριο ελπίδας, προς «δόξαν Θεού».

Το έργο αυτό που τίθεται στην κρίση σας και τις εντυπώσεις σας, απολαμβάνοντας το τοπίο και την αυθεντική-αμόλυντη εξοχή, είναι μόχθος οικονομικός, από προγραμματισμό των εισοδημάτων και όχι από πλεονασμό. Είναι κόπος ακόμη και με χειρωνακτική εργασία πέραν των δυνάμεων των αδελφών μας Νίκου-Έλενας-Σίλης-Μιράντας, που για πέντε συνεχή χρόνια αφιέρωσαν, ταξιδεύοντας κάθε Σαββατοκύριακο ανελλιπώς για τις ανάγκες.

Παράλληλα, βιβλιοδιψώντας για ιστορική ενημέρωση για την πιο πιστή στις παραδόσεις ερμηνεία και απεικόνιση των Θείων Εικόνων και των χειμένων, που συμπληρώνουν και διαχοσμούν το Έργο Αυτό, το θεάρεστο!

Οι γονεΐς μας Αδριανός και Αικατερίνη (Κατίνα, όπως τη φώναζαν) νομίζω, από εκεί ψηλά, σήμερα αγάλλονται και αινοούν το Θεό, για αυτό το έργο, που είναι ο Οίκος του Θεού, που ημερώνει το τοπίο και δίνει δυνατότητα στους γύρω οικισμούς ν' απολαμβάνουν τη χαρά και την ευλογία της Θείας Λειτουργία από αυτό εδώ το μικρό προσκύνημα.

Οφείλουμε ευχαριστίες σε όλους όσοι συνεργάστηκαν για να περαιωθεί το έργο αυτό. Αυτοί είναι...

Ευχαριστίες στους Αξιοτίμους και Σεβαστούς Πατέρες που φιλικά μάς συνδράμουν σ' αυτή τη λιτή γιορτή.

«Αίνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν... νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου» (Ψαλμ.148, 5.12), «ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ» (Ψαλμ.149,4). «Μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ» (Ψαλμ. 26,4)...

Με αυτή μας την πράξη χαίρονται, ελπίζω, οι γονεΐς μας, γιατί το Εκκλησάκι αυτό στόλισε, γαλήνεψε, ομόρφυνε και έδωσε ιερότητα στο χώρο αυτό, ημερεύοντας το γύρω τοπίο... Είναι ένα φως ιλαρόν στο μέσο των ελαιώνων!

«Μικρός εωθινός ψαλμός» στην καρδιά του Αυγούστου στις Λάχκες Ερμιονίδας προς δόξαν Θεού και ευφροσύνην των Αδριανού και Αικατερίνης Στρίγκου, των γονιών μας.

«'Εγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ..., κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου» (Ψαλμ. 5, 8-9).

Με αυτά και τις ευχαριστίες ὅλης μας της οικογένειας για τη συμμετοχή και φιλική σας παρουσία στο «Τάμα μας» ευχόμεστε να απολαύσετε αυτό το πρωινό στις Λάχκες Κρασιδίου.

Θερμά Σας Ευχαριστούμε

Τασία, Μαρία, Ελένη, Σίλη, Νίκος, Μιράντα Στρίγκου
26 Αυγούστου 2006

Μαρία Στρίγκου-Κατσίνα

Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

*Τὸ προσκύνημα τοῦτο, ἀνηγέρθη ἐπ' ὀνόματι
τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας,
εἰς μνήμην Ἀδριανοῦ Σπ. Στρίγκου (Σωφρόνη)
καὶ Αἰκατερίνης Φουντούκου - Στρίγκου
ὑπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν
Ἑλένης, Σίλης - Βασιλικῆς, Νικολάου,
Καλομοίρας, Μαρίας, Ἀναστασίας.*

*Κύριε πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν
καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν
πρὸς τὰς ἐντολάς Σου.*